

Dr Robert C. Newman, Cuda, sesja 7, Cuda Jezusa w sferze duchowej

© 2024 Robert Newman i Ted Hildebrandt

Kontynuujemy nasz kurs Cuda i cuda Jezusa. Przejrzeliśmy cztery wykłady na temat cudów i jest to obecnie trzeci wykład na temat cudów Jezusa. Przyglądaliśmy się cudom Jezusa w sferze naturalnej i cudom Jezusa w sferze ludzkiej, a teraz przyglądamy się cudom Jezusa w sferze duchowej.

Ponieważ używamy tego wyrażenia w odróżnieniu od sfery ludzkiej, w poprzednim przemówieniu odnosimy się tutaj do istot duchowych innych niż ludzie, w tym przypadku do tego, co nazywamy istotami demonicznymi. Wśród bardziej świeckich mieszkańców naszego współczesnego świata zachodniego demony są zazwyczaj spychane do krainy baśni i przesądów. Nie taki jest pogląd Biblii i nie powinniśmy ulegać pokusie, aby podążać za przykładem teologicznych liberałów z XIX i XX wieku, próbując usunąć je z chrześcijaństwa.

Nie będziemy tu mieli miejsca na omawianie biblijnego nauczania o istotach duchowych, ale zrobiłem to częściowo w moim przemówieniu w programie PowerPoint, Anioły i demony, które jest również dostępne na naszej stronie internetowej IBRI, www.ibri.org. Przyjrzałem się także możliwościom wykrycia działania takich istot w mniej lub bardziej naukowy sposób, można by rzec, w innym wykładzie zatytułowanym Dowody aniołów? także na tej stronie. Przyjrzyjmy się przede wszystkim demonikom Gadareńskim, o których mowa w Ewangelii Mateusza 8, Marka 5 i Łukasza 8. Przyjrzymy się fragmentowi Mateusza, który wspomina o dwóch opętanych. Kiedy on, Jezus, przybył na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, w okolicy Gadareńczyków, wyszło mu naprzeciw dwóch mężów opętanych, wychodzących z grobowców.

Byli tak agresywni, że nikt nie mógł tą drogą przejść. „Czego od nas chcesz, Synu Boży?” krzykali. „Przybyłeś tu, żeby nas dręczyć przed wyznaczonym czasem?” W pewnej odległości od nich pasło się duże stado świń.

Demony błagały Jezusa: «Jeśli nas wypędzisz, poślij nas w stado świń!» Powiedział do nich: „Idźcie!” Wyszły więc i weszły w świnię, a całe stado pobiegło po stromym zboczu do jeziora i zginęło w wodzie. Pasażerowie świń uciekli, poszli do miasta i opowiedzieli o wszystkim, łącznie z tym, co przydarzyło się opętanym. Potem całe miasto wyszło na spotkanie Jezusa, a gdy go zobaczyli, błagali go, aby opuścić ich okolicę.” Cóż, to wszystko, co otrzymujemy w relacji Mateusza, dłuższej w Marka 5, 1-20 itd.

Historyczność wydarzeń i okazji jest ściśle związana z cudem uciszenia burzy, który następuje bezpośrednio u wszystkich trzech synoptyków. Jest jeszcze początek służby Jezusa w Galilei. Kiedy Jezus i uczniowie schodzą na ląd, spotykają go demoniczni.

Istnieje kilka liberalnych wyjaśnień tej sytuacji. To jest lista Alfreda Plummera. Cała historia jest mitem.

Albo uzdrowienie jest historyczne, a świnie nie. Albo demoniczni przestraszyli świnie, które tupały w dół wzgórza. Utonięcie świń to wypadek, który miał miejsce mniej więcej w tym samym czasie.

Albo demonicy są po prostu szaleni. Jezus żartuje im, mówiąc o świniach, ale tę historię uważa się za historyczną. To dość obszerna lista liberalnych wyjaśnień.

Dowody na historyczność. Szczegóły lokalizacji, drugiej strony, grobowców, stromego zbocza, a nawet wariantów nazw, Gadara, Gerasa i Gergesa, z których, nawiasem mówiąc, każda występuje jako wariant w każdym z trzech przejęć, są istotne jakiegoś zainteresowanie. Myślę, że trochę o tym rozmawialiśmy podczas naszego kursu Ewangelii synoptycznych i zwróciliśmy uwagę, że Gadara i Gerasa to dwa z dużych miast Dekapolu, a obecnie dowody wydają się sugerować, że miasta Dekapolu miały wspólne elementy wspólne, jeśli chcesz, brzegu, Morza Galilejskiego, praw do połowów i tym podobnych rzeczy.

Zatem mogło to mieć miejsce na którymś z nich. Gerasa wydaje się być nazwą małej wioski zwanej obecnie Cursi, na północnym krańcu, a właściwie nieco na wschód od północnego krańca Jeziora Galilejskiego. Reakcja ludzi na odesłanie Jezusa również jest rozsądna.

Gdybyś wymyślał jakąś historię, prawdopodobnie wszyscy byliby tym podekscytowani. Ale tak naprawdę zaniepokoiłicie ich, prawdopodobnie dlatego, że stracili po kilka świń, każdą. Ale osoba, która potrafi kontrolować demony, nie zacznie krzyczeć i prosić go, aby je przywrócił, przywrócił świnie, ponieważ mógłby zesać na nie demony.

Oni nie wiedzą. Zatem reakcja pasterzy świń, którzy jako pierwsi przybiegli do wioski, aby przekazać swoją historię, jest w tym kierunku bardzo uderzająca. Reakcja naocznych świadków? Cóż, świnie są naocznymi świadkami i wpadają do jeziora.

Jak powiedziałem, pasterze świń uciekają, być może po to, aby najpierw dostać się do miasta i przedstawić swoją wersję historii. Demonik jest teraz normalny. Pozostali przychodzą zobaczyć, co się stało.

A naoczni świadkowie, uczniowie i inni wyjaśniają. Były demonik, widzimy to w równoległym fragmencie Marka, chce towarzyszyć Jezusowi. Tło Starego Testamentu.

Podobne cuda? Niewiele. Więcej w literaturze pogańskiej, rabinicznej i międzytestamentowej. W Starym Testamencie nie ma zbyt wiele informacji na temat demonów.

Ze Starego Testamentu wynika, że za większością religii pogańskich stoją demony. Być może doświadczyliśmy jakiegoś demonicznego ucisku w związku z problemami, które spadły na Saula po tym, jak Bóg zastąpił go, że tak powiem, Dawidem lub w każdym razie namaścił Dawida. I prawdopodobnie istnieje uzasadnienie, aby wierzyć, że egipscy magowie i inni również mają jakiś demoniczny wpływ.

Os Guinness ma dość interesującą uwagę w jednej ze swoich książek. Myślę, że to Pył Śmierci, który nazywa efektem ogniska. Oznacza to, że zajmuje się kwestią wzrostu zainteresowania i przykładów demoniczności w kulturze Zachodu od lat 60. XX wieku. Guinness powiedział, że to coś podobnego do tego, co dzieje się, gdy biwakujesz na dzikim terenie, gdzie żyje dużo dzikiej zwierzyny.

Rozpalasz duży ogień i zwierzęta trzymają się od niego z daleka. Więc kładziesz się i kładziesz spać, a potem późno w nocy ogień dogasa, a dzikie zwierzęta zaczynają wyglądać z krzaków i myśleć o możliwości zdobycia świeżego mięsa lub czegoś w tym rodzaju. Guinness twierdzi, że zasadniczo to, co dzieje się na Zachodzie po latach 60., polega na tym, że chrześcijaństwo, że tak powiem, spłonęło w wielu z tych sekularyzujących kultur, a teraz okultyzm zaczyna wychodzić z krzaków i wracać.

Więc to może być coś w rodzaju tego, co dzieje się tutaj z większą ilością demonicznej działalności, która się pojawia, jak widzimy w literaturze rabinicznej i międzytestamentowej, a szczególnie w czasach Jezusa, że wpływ pogaństwa miał wpływ na sytuację Żydów, a nawet że gromadzą się, aby przeciwstawić się temu, co zamierza zrobić Jezus. Nie wiemy, ile o tym wiedzieli z wyprzedzeniem, ale szatan przynajmniej wie, co dzieje się na Ziemi, więc z pewnością będzie wiedział coś, gdy pojawią się mędrzy itp., a z działań Heroda widać, że rzeczywiście zrobił. Jedną z rzeczy, które widzicie w Starym Testamencie podobnych cudów, jest kontrola nad zwierzętami przez Boga, owce Labana, sposób ich rozmnażania, plagi, przepiórki, oślica Balaama, krowy ciągnące arkę, kruki karmiące Eliasza, niedźwiedzie bijące na punków ścigających Eliasza i lwy w jaskini Daniela.

Kontrola zwierząt przez szatana, węża i ogród, zwierzęta ludzkie, Sabejczyków i Chaldejczyków oraz Hioba, wpływ demoniczny, Saula w Księdze Samuela 16, fałszywych proroków w 1 Królów 22-22, gdzie kłamliwy duch przychodzi z rady Bożej, aby zwabić Achaba do swego śmierć w Ramot w Gileadzie. W Starym Testamencie

niewiele jest informacji na temat Szatana. 1 Kronik 21-1 namawiał Dawida do przeprowadzenia spisu ludności.

Ciekawy fragment na temat przyczynowości. To nie jest miejsce, w którym można się w to zagłębiać. Mam prezentację PowerPoint na temat związku przyczynowego, która jest również dostępna na naszej stronie internetowej.

Mała reklama naszej strony internetowej znajduje się tutaj. Pokazuje nam, że w pewnym sensie uczynił to Bóg, w pewnym sensie uczynił to szatan; oczywiście w pewnym sensie Dawid to zrobił, a w innym nigdy nie wychodził i nie pukał do drzwi. Zrobili to jego podwładni.

Uważam, że historia odkupienia rodzaju ludzkiego została napisana przez Boga. Zatem wszystko, co się dzieje, jest na jednym poziomie: Bóg to robi. Ale najróżniejsi aktorzy tej historii, wszyscy oprócz Jezusa, są grzesznikami po upadku Adama i Ewy, wszyscy coś robią i w jednym bardzo ważnym sensie podejmują decyzje na podstawie swoich poglądów moralnych i tym podobne, ale w innym sensie robią to, co Bóg napisał w tej historii, więc myślę, że widzimy to również tutaj.

Hioba 1-2, Szatan oczernia Hioba. Psalm 109:6 mówi, że jeden z psalmów sądu, jeśli chcesz, niech szatan stanie po jego prawicy. Szatan sprowadzi nieszczęście na Judasza; w rzeczywistości wydaje się, że jest to wypełnienie tego fragmentu.

Zachariasza 3:1-2 Szatan oskarża Jezusę, arcykapłana, siedzącego po jego prawicy przed Bogiem, jeśli wolisz. Prawdopodobnie Genesis 6:1-2 synowie Boży, córki ludzkie. Kilku z nas skłaniało się w stronę, w której patrzymy na coś nadprzyrodzonego, a nie tylko na małżeństwa dobrych ludzi ze złymi lub pogańskiego despotę zakładającego harem lub coś w tym rodzaju. Pojawiły się różne inne sugestie.

Najbliższą rzeczą jest tutaj rozdział Zachariasza 3, gdzie Bóg wyzwala Jozuego, Jezusę, arcykapłana od szatana, ale nie jest to posiadanie. Znaczenie, skutek natychmiastowy: dwaj mężczyźni zostają uwolnieni spod mocy szatana. Główny wychodzi głosić dzieło Boże.

Nawiasem mówiąc, tak rozumiem związek pomiędzy fragmentem Mateusza a fragmentami Marka i Łukasza. Jeden z demoników był bardziej zdemonizowany niż rzecznik itd., a drugi był raczej na drugim planie. Mamy wiele rzeczy typu 1-2, które pojawiają się wielokrotnie w Ewangeliach, ale nie mamy wehikułów czasu, ale ja tak bym je czytał.

Gadareńcy wypuścili 2000 świń, więc proszą Jezusa, aby wyszedł. To z pewnością część natychmiastowego efektu. Prawdopodobnie pojawia się tu motyw sądu o wybawieniu.

Miejsce w historii zbawienia, pozornie rosnąca aktywność demonów w okresie międzytestamentowym u Żydów, nie oznacza, że koniecznie rośnie ona w kręgach pogańskich. Może po prostu jest tak, że do kręgów żydowskich wkrada się tutaj część poziomu pogańskiego, być może z powodu mieszania się z poganami, być może z powodu zbliżającego się konfliktu z nadchodzącym Chrystusem.

Widzimy tu bezpośrednią konfrontację z mocami szatana, którą Jezus zdecydowanie wygrywa. Czy Jezus posługuje się świniami, aby uwolnić tę okolicę od demonów? Możliwy. A może demony wykorzystują świnię, aby pozbyć się obszaru Jezusa? Nie mogę tego stwierdzić na pewno.

Ale Jezus wraca. Widzimy, że w późniejszym fragmencie zarówno Marek, jak i Mateusz wierzą. Moc Jezusa rozciąga się na sferę duchową, a nie tylko na naturę i choroby.

Elementy symboliczne, biorąc pod uwagę, że cuda Jezusa często wyczekują końca wieku, sugerują, że widzimy tutaj zapowiedź klęski szatana i nadchodzącego sądu. Uwaga dotycząca uwagi do demonów w Ewangelii Mateusza 8:29. Czego od nas chcesz, synu Boży? Krzyczeli.

Przyszedłeś tu, żeby nas torturować? Przed wyznaczonym czasem. Nie ma jeszcze śladu eschatonu i wydaje się, że oni o tym wiedzą i są niezadowoleni, że pojawił się Jezus, aby ich wyrzucić. Przejdźmy zatem do innego przykładu władzy Jezusa nad sferą duchową, a jest nim córka Syrofenicjana z Ewangelii Mateusza 15, Marka 7. Bierzemy ten przykład z Ewangelii Marka 7:24 i następujących.

Jezus opuścił to miejsce i udał się w pobliże Tyru . Wszedł do domu, nie chciał, żeby ktokolwiek się o tym dowiedział i nie mógł zachować swojej obecności w tajemnicy. Istotnie, gdy tylko o nim usłyszała, przyszła kobieta, której córeczkę opętał zły duch, i upadła mu do stóp.

Kobieta była Greczynką urodzoną w syryjskiej Fenicji. Błagała Jezusa, aby wypędził demona z jej córki. Najpierw pozwól dzieciom jeść, co chcą, powiedział jej, bo niedobrze jest zabierać dzieciom chleb i rzucać go psom.

Tak, Panie, odpowiedziała, ale nawet psy pod stołem jedzą okruchy dzieci. Potem powiedział jej, że za taką odpowiedź możesz iść. Demon opuścił twoją córkę.

Wróciła do domu i znalazła swoje dziecko leżące na łóżku, a demon zniknął. Historia wydarzenia, wydarzenie z drugiej części posługi Jezusa i szczególnie czas jego pracy z uczniami. Zarówno Mateusz, jak i Marek umieszczają to wydarzenie pomiędzy dwoma innymi.

Faryzejski sprzeciw wobec niemycia rąk przez uczniów i nakarmienia 4000 osób. Jezus wycofał się na północny zachód od Galilei, prawdopodobnie aby uniknąć tłumów i wrogów. Marka 7. Poganka rozpoznaje go i pragnie uwolnienia córki opętanej.

Wyjaśnienia liberalne mają charakter psychosomatyczny. I tak nie wierzą w demony. Dowody na historyczność są konsekwentnie powiązane z innymi wydarzeniami.

Odniesienia do kobiety jako Kananejczyka u Mateusza i Greczynki lub Syrofenicjanki u Marka są spójne. Region Tyru i Sydonu nie oznacza śródmieścia, ale kontrolowane przez nie terytoria. Zagadkowe uwagi Jezusa są w istocie charakterystyczne.

Często mówi rzeczy, których nie rozumieją jego uczniowie, których nie rozumieją jego przeciwnicy itd., i tutaj robi coś w tym rodzaju. Podobne cuda oprócz materiału o demonach, o którym wspominaliśmy wcześniej.

Cuda czynione dla pogan lub dla pogan. Następuje uzdrowienie Naamana i uratowanie wdowy z Sarepty i jej syna z głodu, po czym następuje zmartwychwstanie syna. Faraonowi działy się cuda, plagi i tym podobne, a także śmierć pierworodnych.

Dokonywane są cuda Nabuchodonozora, dzięki którym uwierzył, że jest dzikim zwierzęciem i żyje tak przez kilka lat. Inne materiały, cóż, oddzielenie Żyda od poganina jest dość ważnym tłem Starego Testamentu i to, w pewnym sensie, pojawia się tutaj, w całej tej sprawie o Jezusie, która naprawdę została wysłana do Żydów, i tutaj ta poganka próbuje nakłonić go, żeby zrobił dla niej cud, ale jej odpowiedź była imponująca. Widzimy także coś w orientalnym poglądzie na psy, który nie jest wysoki, ale nadal mają oni pewne psy domowe, co ma konsekwencje, szczególnie we fragmencie Mateusza.

Natychmiastowy efekt. Zdalny egzorcyzm demona bez nawet werbalnego polecenia. Raczej interesujące.

Oto wasz Esseńczyk i Józef Flawiusz ze specjalnym pierścieniem, w którym znajdują się zioła. Podchodzi i wyciąga go. To był spektakularny pokaz i nie wiemy, ile tak naprawdę było okultyzmu, a ile szynkan, ale tutaj Jezus w zasadzie mówi, że demon zniknął, a kobieta wraca do domu i dowiaduje się, że tak było. Dziecko zostaje dostarczone.

Wiara kobiety w obliczu przeszkód. Ona nie poddaje się łatwo i jest to biblijna zasada: powinniśmy modlić się o właściwe rzeczy, ale jeśli jesteśmy całkiem pewni, że są to właściwe rzeczy, powinniśmy być wytrwali i ta kobieta to pokazuje tutaj. Docieramy do tematu łaski dla pogan i chociaż jest to tutaj podkreślone przez Łukasza, pojawia się ono u Mateusza i Marka w tym konkretnym przypadku, który nie ma odpowiednika do Łukasza.

Miejsce w historii zbawienia. W tym konkretnym przypadku wskazana jest wskazówka ewangelii dla pogan, ale pewien związek z Żydami. Być może pasuje to najpierw do Żydów, a także do pogan, o których Paweł wspomina kilka razy.

Jest to najbardziej uderzający odnotowany egzorcyzm, jak zauważyliśmy powyżej, jako odległy i taki, i przeznaczony dla gojki i jej dziecka i tym podobnych. Elementy symboliczne. Przypowieść kobiety o psach.

Psy zjadają okruchy spod stołu, więc poganie powinni jeść okruchy cudownej postugi Jezusa. Przewidywanie ewangelii pogan Myślę, że widzimy to poprzez coś, co moglibyśmy nazwać synekdochą, w oderwaniu od całości. Ta kobieta doświadcza współczucia i wybawienia Jezusa dla swojej córki, a zatem jest to próbka tego, co będzie bardzo ważną rzeczą, gdy Jezus powróci do nieba.

Trzecia demoniczna sytuacja ma miejsce, gdy Jezus uwalnia opętanego chłopca w Ewangelii Mateusza 17, Marka 9 i Łukasza 9. Tutaj wygląda to tak, jak u Marka, kiedy przyszli do pozostałych uczniów, właśnie wrócili z przemienienia i minął już około jednego dnia później Jezus i trzej, którzy z nim byli, ujrzeli wielki tłum wokół pozostałych uczniów i spierający się z nimi Prawo Nauczyciela. Gdy tylko cały lud ujrzął Jezusa, zdumiał się i pobiegł, aby Go powitać. O co się z nimi kłócisz, pyta.

Odpowiedział mężczyzna z tłumu, Nauczycielu, przyprowadziłem do ciebie mojego syna, który jest opętany przez ducha, który pozbawił go mowy. Ilekroć go chwyta, rzuca go na ziemię. Ma pianę na ustach, zgrzyta zębami i sztywnieje.

Prosiłem Twoich uczniów, aby wypędzili ducha, ale nie mogli. O, niewierzące pokolenie, odpowiedział Jezus. Jak długo mam z tobą zostać? Jak długo mam z tobą wytrzymać? Przyprowadź do mnie chłopca.

Więc go przywieźli. Kiedy duch ujrzął Jezusa, natychmiast wprawił chłopca w konwulsje. Upadł na ziemię i tarzał się z pianą na ustach.

Jezus zapytał ojca chłopca, jak długo tak się zachowywał. Od dzieciństwa odpowiadał. Często wrzucano go do ognia lub wody, aby go zabić. Jeśli jednak możesz coś zrobić, zlituj się nad nami i pomóż nam.

Jeśli potrafisz powiedzieć Jezus, dla wierzącego wszystko jest możliwe. Natychmiast zawołał ojciec chłopca. Wierzę.

Pomóż mi przezwyciężyć moją niewiarę. Gdy Jezus zobaczył, że tłum biegnie na miejsce zdarzenia, zgromił złego ducha. Ty głuchy i niemy duchu, powiedział.

Rozkazuję wam wyjść z niego i nigdy więcej do niego nie wchodzić. Duch wrzasnął, wprawił go w gwałtowne konwulsje i wyszedł. Chłopiec tak bardzo przypominał zwłoki, że wielu twierdziło, że nie żyje.

Ale Jezus ujął go za rękę, postawił na nogi i wstał. Gdy Jezus wszedł do domu, jego uczniowie zapytali go na osobności: Dlaczego nie mogliśmy go wypędzić? Odpowiedział, że ten rodzaj może wyjść tylko przez modlitwę. Niektóre rękopisy dodają i poszczą.

Historyczność wydarzeń: z jakiej okazji? Wydarzenie to jest powiązane z przemianiem we wszystkich trzech ewangeliach. Pozostawieni uczniowie nie mogli uzdrowić chłopca. Najwyraźniej uczeni w Piśmie nękają ich z tego powodu.

Liberalne wyjaśnienie: chłopiec jest po prostu epileptykiem. W rzeczywistości niektóre cechy są epileptyczne. Można równie dobrze powiedzieć, że opętanie przez demony może wywołać pewne rodzaje symptomów, na które dana osoba mogła, ale nie musi, być już podatna.

Dowody na historyczność Trzy relacje, każda z różnymi szczegółami. Wiara ojca jest uderzającym szczegółem. Marka 9.24. Wierzę.

Pomóż mi przezwyciężyć moją niewiarę. Reakcja naocznych świadków Tylko Łukasz odnotowuje ich zdziwienie. Podobne cuda zostały opisane powyżej, lecz w Starym Testamencie niewiele z nich jest opętanych przez demony.

Najbliższe są kłopoty Saula. 1 Samuela 16. Ingerencja Ducha w ludzkie działania jest także widoczna w tym, że duch Boży powstrzymuje Saula.

1 Samuela 19 Efekt natychmiastowy Demon otrzymuje ostatni strzał. Marka 9.26. Chłopiec zostaje uzdrowiony. Być może nawet zmartwychwstał.

Wszyscy są zdumieni. Uczniowie są zaskoczeni swoją niemożnością. Nawet siły demoniczne, umieszczone w historii zbawienia, podlegają Jezusowi.

Czy sytuacja uczniów jest trudniejsza? Myślę, że konsekwencją uwag Jezusa jest to, że tak naprawdę nie wierzą. To wciągnęło nas w długą dyskusję obejmującą 2000 lat historii kościoła na temat tego, ile wiary potrzeba i tego typu rzeczy. Jezus poczynił już pewne uwagi na ten temat.

Jeśli masz odrobinę wiary, jak ziarnko gorczycy, możesz dokonać wielkich rzeczy. Nie dzieje się tak dlatego, że wiara jest jakąś mocą, której możesz użyć, aby coś zrobić, jak słyszysz dzisiaj w wielu bardzo mocno zielonoświątkowych sprawach, ale chodzi o to, w kogo masz wiarę. Jeśli naprawdę ufasz Bogu, wtedy Bóg dokona dla ciebie spektakularnych rzeczy.

On nie powierza ci zarządzania wszechświatem, więc nie powinieneś oczekiwać, że każda modlitwa, którą złożysz, każda próba uzdrowienia kogokolwiek, koniecznie przyniesie skutek, ale On dokona kilku spektakularnych rzeczy. Dlatego naprawdę musimy mu zaufać. Myślę, że właśnie to tutaj mamy.

Pokolenie niewierne sugeruje prawdopodobnie, że istnieje pewna komplikacja w tłumaczeniu pokolenia. W języku angielskim pokolenie zwykle oznacza ten okres i tutaj może mieć takie znaczenie, ponieważ takie jest znaczenie tego słowa. Może to również oznaczać rasę pozbawioną wiary.

Izraelici stali się w tym momencie raczej niewierzący, a być może są to nawet potomkowie Adama. Po prostu ludzki grzech, jeśli wolisz, i związana z tym niewiara. Zatem w tym fragmencie trudno byłoby mieć całkowitą pewność, co Jezus mówi.

Wspomina o modlitwie i prawdopodobnie o poście. Zatem modlitwa, zaufanie Jezusowi i zaufanie Ojcu. Nie mamy narracji o tym, co robili uczniowie, więc czy oni po prostu próbowali to nazwać i twierdzić, że to robią? To nie zadziałało, a oni nie modlili się tak, jak powinni. Nie wiem.

Post końcowy nie pojawia się we wszystkich rękopisach, więc nie jesteśmy pewni, jak trudno to narzucić, ale oczywiście Bóg robi pewne rzeczy w odpowiedzi na post ludzi, co oznacza, że traktują coś bardzo poważnie, więc możliwe, że zostanie to również uwzględnione tutaj. Elementy symboliczne. Czy istnieje tu odniesienie eschatologiczne do tej konkretnej sytuacji? Pomyśl, że Bóg zamierza zniszczyć działalność demoniczną, co z pewnością uczyni pod koniec wieku.

Cóż, to jest nasza dyskusja na temat cudów w sferze duchowej i chcę zakończyć całą naszą dyskusję odrobiną na temat znaczenia cudów Jezusa. Tło Starego Testamentu. Cuda Jezusa są równie imponujące, jak każdy cud Starego Testamentu.

Jedynie Mojżesz, Eliasz i Elizeusz są blisko. Metoda czynienia cudów przez Jezusa na ogół wydaje się bardziej bezpośrednia niż metoda Mojżesza, Eliasza i Elizeusza. Mojżesz ma laskę, ma rękę itd.

Jezus zazwyczaj w kilku przypadkach dokonuje czegoś cudownego, nawet nic nie mówiąc. Pomyślmy na przykład o urzędniku królewskim, którego odsyła do domu, do syna i mówi mu, żeby żył, a on nie mówi: „Panie, proszę, wezwij nas do Boga, abyśmy żyli” czy coś w tym stylu. Widzicie, że Eliasz i Elizeusz kładli się na tych martwych ciałach i oddychali w nie, itd.

Jezus dotyka wdowy po synu Naina. Nie jest jasne, czy w ogóle dotyka Łazarza lub córki Jaira, ale rzeczywiście z nimi rozmawia itp. Ogólnie rzecz biorąc, metody Jezusa

czynienia cudów wydają się bardziej bezpośrednie niż metody Mojżesza, Eliasza i Elizeusza.

Eliasz wchodzi na górę i modli się do Boga o deszcz, odsyła swego sługę, wraca, znowu wychodzi i wraca, itd. Jezus mówi: zamknij się, bądź cicho, a wiatr i fale ustaną. Myślę, że pod tym względem całkiem imponujące.

Często widzimy związek ze stworzeniem w związku z cudami Jezusa, patrząc wstecz na stworzenie. Najwyraźniej mamy do czynienia ze stworzeniem związanym z przemianą wody w wino, nie zmieniając ilości rzeczy, ale z pewnością zmieniając ich charakter. CS Lewis wskazuje w swojej książce Cuda, że to, czego dokonuje Jezus, zamieniając wodę w wino, jest tym, czego Bóg dokonuje każdego roku, ale Bóg robi to z opatrności w powolnym procesie, który, jeśli wolisz, zajmuje cały sezon, a Jezus robi to w kto wie, kilka sekund, kilka minut, coś w tym rodzaju.

Ale nie byliśmy tam, żeby to zobaczyć. Mnożenie bochenków chleba i ryb, to samo. Zdecydowanie zwiększenie ilości materiału, choć bez zmiany jego charakteru, jeśli kto woli.

Pozorna rekreacja, uzdrowienie niewidomego przy pomocy gliny, zaproponowałam może odtworzenie jego wzroku. Nie wiemy dokładnie, co było nie tak z formą, jaką przybrała jego ślepotą. Porównaj Księgę Rodzaju 2:7: Pan Bóg ukształtował człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza dech życia, a człowiek stał się istotą żywą.

A słowo NIV, utworzony, to ten yatsar, tym pokrewnym rzeczownikiem jest garncarz, więc uformowany, moglibyśmy powiedzieć, byłby mu bliższy. Zmartwychwstania, w pewnym sensie także pozorne odtworzenia. Cechą charakterystyczną cudów Jezusa jest związek z odkupieniem czy eschatologią.

Uzdrowienie niewidomych, chromych i głuchych, jak naszkicowano w różnych fragmentach eschatologicznych. Wybierz jedno: Izajasza 35:4. Powiedz tym, których serca są bojaźliwe: bądźcie silni, nie lękajcie się, wasz Bóg przyjdzie.

Przyjdzie z zemstą, z odpłatą Bożą, przyjdzie, aby cię ocalić. Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemy krzyknie z radości.

Wytrysną wody na pustyni i strumienie na pustyni. Zmartwychwstanie jest główną cechą czasów ostatecznych. Daniela 12:1, w tym czasie powstanie Michał, wielki książę, który chroni twój lud.

Nastanie czas ucisku, jakiego nie było od początku narodów aż dotąd. Ale w tym czasie twój lud, każdy, którego imię jest zapisane w księdze, zostanie wybawiony.

Tłumy, które śpią w prochu ziemi, zbudzą się, jedni do życia wiecznego, inni na hańbę i wieczną pogardę.

Mądrzy będą świecić jak blask niebios, a ci, którzy wielu prowadzą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieków. Zmartwychwstanie jest główną cechą czasów ostatecznych. Związek ze stworzeniem i odkupieniem.

Zauważono, że cuda Jezusa są rzeczywiste i uderzające, choć mają charakter tymczasowy. On leczy tylko niektórych ludzi, nie wszystkich. Jest tam kilka odniesień.

Wyraźnie mówiąc, nie mógł uzdrowić wielu w Nazarecie z powodu ich braku wiary. A potem, w domyśle, uzdrowienie przy sadzawce Betesda, gdzie, jak nam powiedziano, jest miejsce pełne ludzi. A jednak tylko ten jeden człowiek został uzdrowiony.

On wskrzesza tylko część umarłych, nie wszystkich. Słyszałem, jak kilku pastorów głoszących kazania mówiło, że Łazarz mniej się wypowiadał, kiedy to mówił. Gdyby zrobił to zbyt ogólnie, wszyscy by się ujawnili.

Tak sądzę, ale przynajmniej istnieje biblijne uzasadnienie poglądu, że wskrzesił tylko część zmarłych, a nie wszystkich. To dobrze. Nie jest to oznaką ograniczeń Jezusa, ale wskazówką Bożego planu.

To już jest, ale jeszcze nie teraz. Cuda Jezusa są przedsmakiem tego, co ma nadejść. A kiedy powróci, przepraszam, przedsmak tego, co nastąpi, kiedy powróci.

Tak jak Wieczerza Pańska jest jedynie przedsmakiem uczyty mesjańskiej, tak Jezus twierdzi, że może odpuszczać grzechy, a wspiera to widzialnym cudem. Okazuje się, że jest panem wiatru i pogody, chorób i śmierci, ryb i zwierząt, a nawet nadprzyrodzonych istot duchowych.

Choć nie jest to element tych rozmów, okazuje się, że wie, co wydarzy się w przyszłości. Cóż, to jest nasza wycieczka po cudach i cudach Jezusa. Z pewnością można było powiedzieć więcej o cudach.

Nie zrobiłem nic z całą tą charyzmatyczną kontrowersją XX wieku, ale trzymałem się tego, co moglibyśmy nazwać średniowieczem, aż do okresu średniowiecza, czegoś w tym rodzaju. Z pewnością można było powiedzieć więcej o cudach Jezusa. Przyjrzelśmy się tylko wybranym z nich i właściwie część tego wyboru została dokonana poprzez wykonanie tych, w przypadku których nie robiłem jeszcze prezentacji w programie PowerPoint.

Mam jednak nadzieję, że da wam to poczucie znaczenia cudu w chrześcijaństwie i słabości argumentów przeciwko cudowi, które zwykle widzimy w kręgach świeckich. Dziękuję bardzo i niech Pan błogosławi Ci w dążeniu do poznania Go. Cóż, jesteśmy.

Dziękuję. Dziękuję za poświęcony czas.